колкото: 1, 2, 3.. въ повишение то или въ понижение то, и вѣрни такови: 1, 2, 3... тъй и вторно ако имат пъкъ /115 §/, При тія да кажатъ, че вѣтни тъ ся съществителни или прилагателни или образователствени, и кои гласъ напредложение то опредѣляватъ. /119 §/.

3) Да разлагатъ сѣко предложение на съставни тъ му части: най първо главно то /ако или двѣ были въ повишение то или въ понижение то/, сѣтъ него — вѣтни тъ, които опредѣляватъ неговы тъ части, сѣтъ това — придаточно то /едно или двѣ были/, и найтолѣ — вѣтни тъ, които опредѣляватъ части тѣ на придаточно то. Напримѣръ, да говорятъ тъ ако: Предложенія главно, ако или пеката /91 §/; повѣствователно, въпросително, повелително, какво то е /93 §/; подлежащо — единакъ дума, просто или сложно, съставно или несъставно. /92 §/; сказуемо — единакъ, просто или сложно, съставно или несъставно; свързки — еди-кои /положени или ся подразумѣватъ/, или ако е заедно съсъ сказуемо то, — еди кой съкратенъ глаголъ. /86, 87 §/.